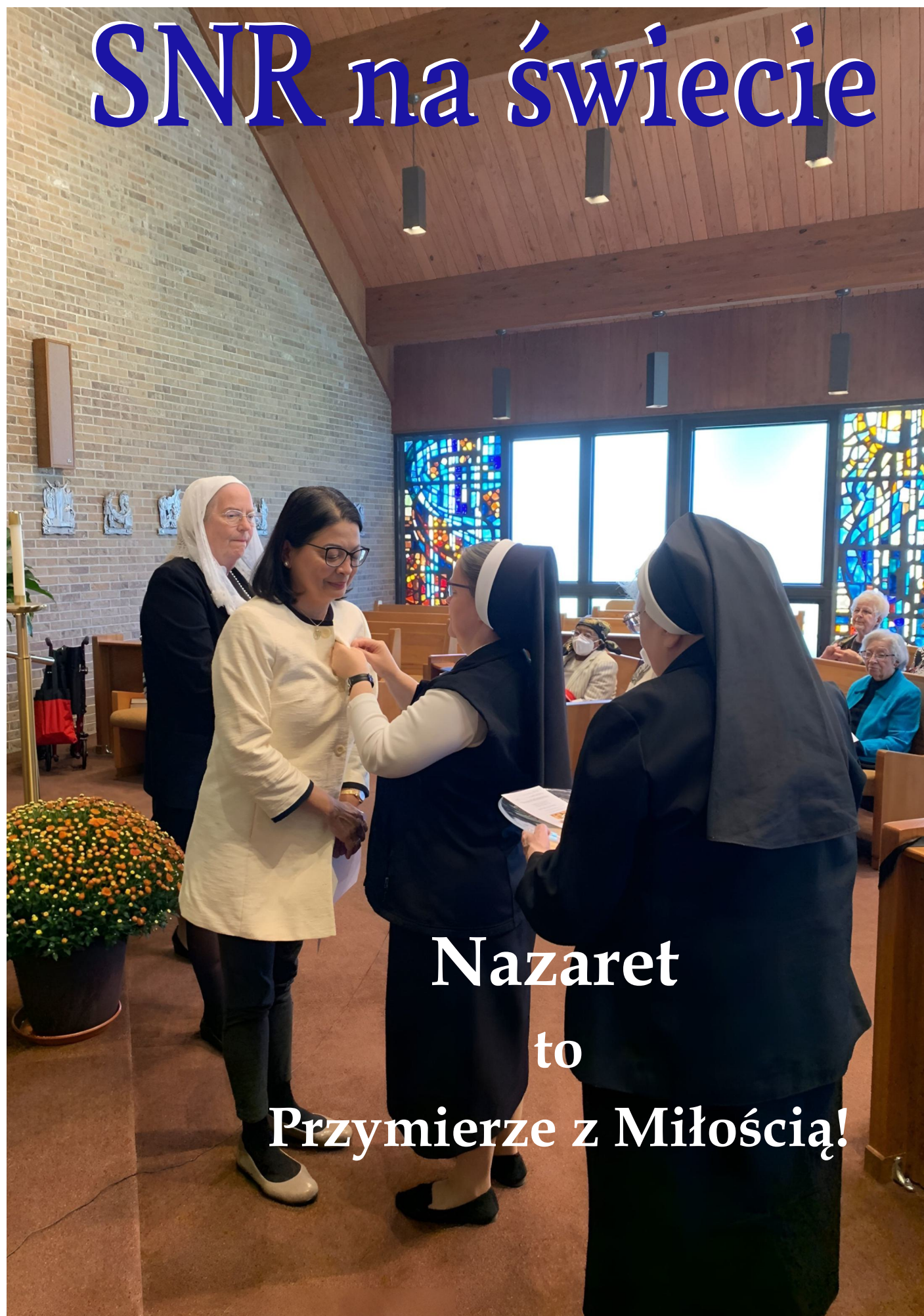

SNR na święcie

Nazaret
to
Przymierze z Miłością!

Czas i ponadczasowość

„Bóg uczynił wszystko pięknym w swoim czasie, ale to, co ponadczasowe, włożył w ich serca”. Te słowa z Księgi Koheleta (3,11) wydają się bardzo odpowiednie na tę chwilę. Właśnie zakończyliśmy piękny okres Bożego Narodzenia, świętując Wcielenie Boga, który narodził się w określonym miejscu i czasie. Jednak ten okres mówi również do naszych serc o przyjściu Pana, na które wciąż czekamy, o Jego upragnionym i obiecany powrocie w chwale.

Wezwaniem tego tekstu Pisma Świętego jest życie w terażniejszości, rozpoznawanie, dziękowanie i wystawianie Boga za dary i piękno, którymi obdarza nas każdego dnia, a jednocześnie bycie dostatecznie wolnymi, aby patrzeć w przyszłość z otwartymi oczami, otwartymi sercami i otwartymi rękami, wyciągając je do Boga, który szuka nas i pragnie, abyśmy byli z Nim na całą wieczność.

W styczniu spoglądamy na horyzont tego, co przyniesie nowy rok. Jest to czas nadziei i nowych możliwości. Ten rok jest szczególnie znaczący zarówno dla Sióstr Nazaretanek, jak i członków Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny ze względu na rok przygotowań do Jubileuszu 150-lecia Zgromadzenia, który rozpoczął się w pierwszą niedzielę Adwentu. Jedną z form przygotowania jest modlitewna nowenna, która dotyka tematów istotnych dla naszej nazaretańskiej tożsamości:

- * Miłość do Kościoła i Ojca Świętego
- * Zwyczajność i prostota - dostrzeganie sacrum w codzienności
- * Głębokie zjednoczenie z Bogiem
- * Umiłowanie Eucharystii
- * Ukrycie
- * Wierność Duchowi Świętemu
- * Rys Paschalny
- * Wzajemna miłość i duch rodzinny
- * Posłuszeństwo woli Bożej „Fiat voluntas Tua”

Przygotowanie do Jubileuszu jest kolejnym przypomnieniem i okazją do docenienia ogromu błogosławieństw, które Pan obficie wylał na nas w minionych dniach, a także Jego obecności, która prowadzi nas dzisiaj. Jest to jednak coś więcej; jest to czas, aby ponownie skupić się na ponadczasowym charyzmacie, który przekazała nam bł. Maria od Pana Jezusa Dobrego Pasterza i podążać tam, gdzie i jak nasz Pan prowadzi nas w przyszłość. Dlatego kontynuując naszą podróż w 2024 roku, zapraszam Was wszystkich do przyłączenia się do nas w tej podróży, a zwłaszcza w podróży modlitwy. Niech Wasze życie ubogaca piękno dnia dzisiejszego, a Wasze dusze ożywia Duch wiekuistego i zawsze wiernego Pana.

s. Angela Marie Mazzeo
Przełożona Generalna

Serce Twoje niech będzie Nazaretem...

Jakiś czas temu bardzo dotknęły mnie te słowa bł. Matki Franciszki Siedliskiej i wciąż one do mnie powracają. Przez kilkanaście lat miałam łaskę mieszkania i posługiwania w Nazarecie, w Ziemi Świętej. Tam odkrywałam Nazaret

w pięknie codzienności, w pięknie otoczenia, ludzi, naszych arabskich chrześcijan, zwyczajów, kultury, ale przede wszystkim, w pięknie tajemnicy Wcielenia, bo to tam wszystko się zaczęło... Jedyne miejsce historyczne, gdzie możemy powiedzieć TUTAJ Słowo stało się Ciałem. TUTAJ Bóg zamieszkał pośród nas. Nazaret – miejsce wybrane przez Boga. Zwyczajnie kochałam i Kocham to miejsce. Dzisiaj mieszkając w Rzymie, często wracają do mnie słowa bł. Matki Franciszki: "Serce twoje niech będzie Nazaretem".

Chcę się z Wami podzielić tym słowem, bo jako Siostry Nazaretanki, członkowie czy przyjaciele SNR jesteśmy zaproszeni, by to nasze serca stały się Nazaretem, niezależnie od tego, gdzie mieszkamy, co robimy, kim jesteśmy. Jesteśmy zaproszeni, by Nazaret był w nas. Co to znaczy? Myślę, że każdy musi znaleźć swoją odpowiedź.

Może czasami musimy się zatrzymać i porozmawiać z Jezusem, Maryją i Józefem, aby usłyszeć i sobie odpowiedzieć, co to dla mnie dzisiaj znaczy. Kiedy słyszę słowo Nazaret, to co widzę, o czym myślę, z czym mi się kojarzy, co odnajduję, za czym tęsknię... Śp. Matka Maria Teresa Jasionowicz, przełożona generalna zgromadzenia w latach 1992-2001, w ciągu swojego życia modląc się, odkrywała i pisała określenia Nazaretu: Nazaret, to.... Na łamach tego biuletynu znajdziecie jej głębokie określenia Nazaretu. Zapraszam do przeczytania, zatrzymania się, przemodlenia, wybrania swojego określenia, a może napisania nowego, które do Ciebie, do mnie przemawia i które sprawia, że nasze serca stają się Nazaretem, dzisiaj, tu i teraz.

Mówiąc o Nazarecie i jego tajemnicy, zapraszam także do modlitwy o pokój. O pokój w Ziemi Świętej, w Ukrainie i wszędzie, gdzie toczą się wojny, gdzie giną dzieci, bezbronni ludzie... Jesteśmy zaproszeni do modlitwy za rodziny, ale także do modlitwy za całą rodzinę ludzką, która dzisiaj w różnych zakątkach świata cierpi. Bądźmy postaćmi pokoju i starajmy się dostrzec, jak głęboko Bóg cierpi, widząc swoje dzieci, stworzone na Jego obraz, które nienawidzą się nawzajem. Dzieci stworzone na Jego obraz, ale chyba już nie na Jego podobieństwo... Niestrudzenie módlmy się do Jezusa przez przyczynę Królowej Pokoju o pokój, o zbawienie całego świata, całej rodziny ludzkiej.

W roku 2023 miałam łaskę spotkania niektórych wspólnot SNR w prowincji krakowskiej (Polska), australijskiej i filipińskiej. Były to piękne spotkania osób, które w różnych zakątkach świata modlą się za rodziny, zgromadzenie i szereg Królestwo Bożej Miłości. SNR jest bardzo zróżnicowanie pod względem wieku i liczby członków oraz formacji i misji. Wszędzie natomiast jest żywo obecna Święta Rodzina, Matka Założycielka i codzienna modlitwa za rodziny. W Polsce, Australii i na Filipinach spotkałam się z grupami z różnych części krajów. W Marayong w Australii w tym czasie zostało przyjętych 6 nowych członków SNR. Wielką radością było spotkanie z Karoliną i Kamilą w Polsce, z Lyn i Alycia w Australii oraz z Grace i Carlosem na Filipinach, którzy uczestniczyli w międzynarodowym spotkaniu dyrektorek i przedstawicieli SNR w czerwcu 2022 w Rzymie.

Pragnę podziękować Bożence i Januszowi Malcom z SNR przy prowincji warszawskiej, którzy zaproponowali pomoc w tworzeniu drugiego międzynarodowego biuletynu. Dziękuję za oddany czas i redakcję tego numeru. Oferując swoją pomoc, napisali: "Dla nas jest to ważny element w budowaniu jedności w SNR na świecie!!! I dlatego chcemy się w to włączyć!" Dziękuję za to piękne świadectwo Waszej przynależności do SNR i wysiłek budowania jedności!

s. Speranza Grzebielec
generalna koordynatorka SNR

JUBILEUSZ

Jubileusz 150-lecia Zgromadzenia zbiega się z Jubileuszem Kościoła, które będą obchodzone w roku 2025.

Błogosławiona Matka Założycielka pragnęła, aby Siostry Nazaretanki były zawsze zjednoczone z Kościołem. Obchodzenie Jubileuszu Zgromadzenia w Roku Jubileuszu Kościoła to szczególny wyraz tej jedności i miłości. Wszyscy członkowie SNR są zaproszeni do włączenia się w rok przygotowania i celebrację tych wydarzeń w swoich parafiach, diecezjach oraz we wspólnotach SNR.

Poniżej znajdują się fragmenty z Listu papieża Franciszka oraz z Okólnika Matki Generalnej Angeli Marie Mazzeo na temat Jubileuszu, niektóre ważne daty, logo jubileuszu oraz adres stron internetowych tych wydarzeń:

O Jubileuszu Kościoła: <https://www.iubilaeum2025.va/pl.html>

O Jubileuszu Zgromadzenia: <https://pl.nazarethfamily.org>

Fragmenty Listu papieża Franciszka na Rok Jubileuszowy Kościoła, 11 lutego 2022

Jubileusz był zawsze w życiu Kościoła wydarzeniem o wielkim znaczeniu duchowym, kościelnym oraz społecznym. Odkąd Bonifacy VIII w 1300 r. ustanowił pierwszy Rok Święty — który miał być obchodzony co sto lat, a później, na wzór biblijny, co 50, aż ostatecznie ustalono, że będzie obchodzony co 25 lat — święty, wierny lud Boży przeżywał tę celebrację jako wyjątkowy dar łaski, charakteryzujący się przebaczeniem grzechów, a w szczególności odpustem, będącym pełnym wyrazem miłosierdzia Boga (...).

Już teraz, w tym czasie przygotowań, cieszę się, że poprzedzający wydarzenie jubileuszowe rok 2024 można będzie poświęcić wielkiej „symfonii” modlitwy. Przede wszystkim, aby odnowić pragnienie przebywania w obecności Pana, słuchania Go i adorowania. Ponadto modlitwy, aby dziękować Bogu za tak liczne dary Jego miłości dla nas i wystawiać za Jego dzieło stworzenia, które zobowiązuje wszystkich do szacunku oraz

do konkretnego i odpowiedzialnego działania w celu jego ochrony. Modlitwy jako głosu „jednego serca i jednego ducha” (por. Dz 4, 32), co wyraża się w solidarności i w dzieleniu się chlebem powszednim. Modlitwy, która pozwala każdemu mężczyźnie i każdej kobiecie na tym świecie zwracać się do jedyne Boga, aby Mu wyrazić to, co jest złożone w skrytości serca. Modlitwy jako uprzywilejowanej drogi do świętości, która prowadzi do życia kontemplacją również pośród działania. Będzie to zatem intensywny rok modlitwy, w którym serca otworzą się, aby przyjąć mnogość łask, czyniąc z Ojciec nasz, modlitwy, której nauczył nas Jezus, program życia dla każdego Jego ucznia.

Proszę Maryję Dziewicę, aby towarzyszyła Kościołowi na drodze przygotowań do tego wydarzenia łaski, jakim jest Jubileusz, i z wdzięcznością przesyłam z serca (...) moje Błogosławieństwo.

Fragmenty Okólnika nr 48 Matki Generalnej Angeli Marie Mazzeo o Roku Jubileuszowym Zgromadzenia, Rzym, 30 listopada 2023

W tym roku rozpoczęcie Adwentu łączy się z początkiem naszego roku przygotowania do Jubileuszu 150-lecia Zgromadzenia. On również ma być aktywnym przygotowaniem naszych serc na czas świętowania. (...) Chciałabym skupić się na jednym konkretnym elemencie, który, moim zdaniem, jest kluczowy w naszych przygotowaniach

(...) do Jubileuszu, a jest nim wezwanie do przebaczenia i uzdrowienia.

Każdego ranka w Pieśni Zachariasza słyszymy słowa, które mówią nam o Bożym pragnieniu przebaczenia:

„A ty, dziecię, zwać się będziesz prorokiem Najwyższego,

gdyż pójdziesz przed Panem przygotować Mu drogi,

Jego ludowi dasz poznać zbawienie przez odpuszczenie grzechów”.

Wiemy oczywiście, że słowa te, wypowiedziane przez Zachariasza, odnoszą się do św. Jana Chrzciciela. Czy jednak nie możemy odnieść ich w jakiś sposób również do nas samych? (...) My również jesteśmy wezwane do „przygotowania drogi Panu” w naszych sercach oraz do przygotowania świata na Jego przyjście. Jednym ze sposobów jest „dać Jego ludowi poznać zbawienie (...) przez odpuszczenie grzechów” – przebaczenie krzywd, które zostały nam wyrządzone, umyślnie lub nieumyślnie. W ten bardzo konkretny sposób współpracujemy w zbawczym dziele Boga. Naśladując Boże miłosierdzie, sprawiamy, że Boży akt zbawienia staje się bardziej namacalny dla ludzi wokół nas, zbawienie, które Jezus przyszedł nam objawić i które uczynił możliwym. W ten sposób wcielamy w życie słowa Boga z Księgi Izajasza: „Pociescie, pociescie mój lud (...) i ogłoście mu, że jego wina została odpuszczona” (Iz 40,1-2). Przygotowujemy również drogę Panu i prostujemy Jego

ścieżki (por. Iz 40,3), usuwając natłok gniewu, urazy i pretensji, które zajmują miejsce w naszych sercach – miejsce, które pragnie zająć Bóg.

Jeśli przyjrzymy się zagadnieniu Jubileuszu, ponownie dostrzeżemy wezwanie do przebaczenia. W Piśmie Świętym czytamy, że rok jubileuszowy oznaczał czas uwolnienia niewolników, przebaczenia długów i zwrotu własności pierwotnym właścicielom (por. Kpł 25). Jest to „wyrównanie rachunków” i przywrócenie relacji międzyludzkich. Rozpoczynając zatem Rok Przygotowania, wydaje się słuszne, abyśmy również i my skoncentrowali się na przywróceniu wolności i przebaczeniu zarówno samym sobie, jak i sobie nawzajem. Podczas gdy uraza i wrogość ograniczają wolność, do której zaprasza nas Bóg, pragniemy pojednania w sobie i między nami, abyśmy mogli dzielić się i doświadczać przebaczenia, które ostatecznie przyniesie Boży pokój.

(...) Proszę naszego Pana, Księcia Pokoju, który przychodzi, aby pojednać nas z Ojcem, aby działał w naszych sercach, przynosząc pojednanie i uzdrowienie, aby Jego pokój naprawdę był w nas.

Jubileusz Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu

Ważne daty

ROK PRZYGOTOWANIA: 3 grudnia 2023 r. – 30 listopada 2024 r.

ROK OBCHODÓW: 1 grudnia 2024 r. – 29 listopada 2025 r.

DZIEŃ JUBILEUSZU: 30 listopada 2025 r.

Opis i wyjaśnienie logo

Logo przedstawia Świętą Rodzinę w wersji wektorowej w kształcie nieregularnego serca. Zarys serca symbolizuje świętego Józefa i Maryję, którzy otaczają Jezusa swoją miłością. Jezus jest pokazany jako ukryty w nich, a jednocześnie jako centrum Świętej Rodziny.

Pytania do refleksji osobistej, rodzinnej, wspólnotowej SNR

1. Jak mogę otworzyć moje serce na przebaczenie i uzdrowienie, by z radością celebrować Jubileusz Kościoła i Zgromadzenia w roku 2025?

2. Do czego Jezus, Maryja i Józef zapraszają mnie, moją rodzinę, wspólnotę SNR w tym roku przygotowania do Jubileuszu? Jak mogę/ możemy się przygotować do tych wielkich wydarzeń?

Matka Maria Teresa Jasionowicz (1930-2023)

jako dziecko trafiła z rodziną do Kazachstanu deportowana przez NKWD. Jej rodzina wraz z armią gen. Andersa trafiła najpierw do Libanu, a potem do Anglii. Tam właśnie Matka Maria Teresa w 1950 r. wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu. W latach 1992-2001 została przełożoną generalną.

Przejęta problemami coraz bardziej zagrożonej rodziny w 1991 r. zainicjowała Stowarzyszenie Najświętszej Rodziny w Paryżu. Matka Maria Teresa kilkakrotnie spotkała się z papieżem Janem Pawłem II. Przyczyniła się do beatyfikacji nazaretanek – męczennic z Nowogródka. Od 2001 r. pracowała w Paryżu. Zawsze żywo interesowała się rodzinami ze Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny. Jest autorką wspomnień pt. „Pamiętam... i nie pamiętam”.

Prowincja Świętej Rodziny, USA

Rok powstania: 1985

Dyrektorka: s. Maria Magdalena Rybak

Siostry odpowiedzialne za grupy: 14

Członkowie SNR odpowiedzialni za grupy: 4

Grupy: 22

Członkowie: 201

Kobiety: 186

Mężczyźni: 15

Pary małżeńskie: 15

Dzieci Nazaretu: -

Nowi członkowie Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny, Grand Prairie Texas

15 października 2023 r. w kaplicy klasztornej w Grand Prairie w Teksasie 4 osoby zostały przyjęte w poczet członków Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny. Powitała ich Siostra Maria Magdalena Rybak, Dyrektorka SNR w Prowincji Świętej Rodziny.

Patricia Conner jest matką sześciorga dzieci, babcią i prababcią oraz członkinią Fort Worth

Serrans. Zajmuje się wytwarzaniem ceramiki, posiada własną firmę.

Teresa Nguyen jest matką trójki dzieci, z których jedno zmarło dwa lata temu w wieku 21 lat. Teresa jest lektorką w swojej parafii, nadzwyczajnym szafarzem Eucharystii w naszej kaplicy klasztornej i główną podporą męża, który przygotowuje się do diakonatu stałego. Teresa pracuje jako inżynier.

Mary Milwee uważa Siostry Nazaretanki za swoją rodzinę. Jest nadzwyczajnym szafarzem Eu-

charytystii w parafii w Dallas, a także w naszej kaplicy klasztornej. Maria, konserwatorka dzieł sztuki, pracuje obecnie nad dwoma popiersiami podarowanymi jej do naprawy przez nasze siostry.

Lekarz Monette de Castro (na zdjęciu odbiera odznakę Świętej Rodziny z rąk s. Marii Magdaleny, Dyrektorki SNR) jest matką trójki dzieci i babcią. Monette jest lektorem w naszej kaplicy i często uczestniczy w pielgrzymkach. Jest emerytowaną pediatrą, pomaga naszym siostrą w karmieniu dzieci w Antipolo na Filipinach, m. in. w działalności charytatywnej poprzez fundację, którą założyła na cześć swojego zmarłego męża.

Siostry są dla nas błogosławieństwem

W 1992 r. przeprowadziliśmy się do Grand Prairie w Teksasie, zaczęliśmy szukać kościoła i znaleźliśmy kościół Niepokalanego Poczęcia. Po kilku tygodniach uczęszczania na nabożeństwa powiedziano nam, że w pobliżu naszego domu znajduje się klasztor i że Msza Święta jest o 9:00 rano. Zdecydowaliśmy, że pojedziemy tam w jedną niedzielę. Byłam w ciąży i urodziłam dwóch małych synów. Siostry przyjęły nas z wielką radością i nadal przychodziliśmy tam w każdą niedzielę. Siedzieliśmy z tyłu z naszą córeczką.

Nazaret - to nieustanne wsłuchiwanie się w dialog Ojca z Synem w Duchu Świętym.

Matka Maria Teresa Jasionowicz

Siostra Julia również siedziała z tyłu i obserwowała drzwi (przed przeprowadzką do Australii zrobiła poduszkę dla naszej córki, którą mamy do dziś).

Pewnego dnia s. Beata zaprosiła nas na spotkanie SNR i wkrótce staliśmy się członkami Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny. Zostaliśmy tak bardzo ubogaceni poznaniem Sióstr Ancilli, Marii Eleny, Honesty i wielu innych, których już z nami nie ma. Pomagaliśmy w zbieraniu pieniędzy, gotowaniu, organizowaniu wyprzedaży garażowych, świątecznych i dzieleniu się śniadaniem podczas comiesięcznych spotkań. Siostra Beata zawsze nas motywowała do współpracy z siostrami i członkami SNR, aby grupa była zjednoczona i kontynuowała swoją misję.

Członkowie SNR w kaplicy w Grand Prairie, Teksas

Członkostwo i przynależność do SNR pomogło nam nakłonić moje dzieci do uczęszczania na Mszę, a potem na katechizację. Moja córka miała pierwszą komunię w klasztorze sióstr, a potem Mszę z okazji swoich 15-tych urodzin. Siostry i klasztor są dla nas błogosławieństwem.

stwem. Nadal służymy siostram. Mój mąż i syn są lektorami, a ja jestem nadzwyczajnym szafarzem Eucharystii. Proszę, módlcie się do Świętej Rodziny za siostry oraz o pokój i jedność.

Carlos i Ileana Espinosa

Spotkanie Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny, Des Plaines, Illinois

Słowa nie są w stanie wyrazić naszej wdzięczności wszystkim członkom SNR za obecność i udział w spotkaniu w sobotę 28 października 2023 roku. To był wspaniały sposób na spędzenie popołudnia – ciesząc się rozmową, wspólnym dzieleniem i modlitwą w duchu bł. Marii od Pana Jezusa Dobrego Pasterza. W czasie naszego spotkania zapoznaliśmy się również z książką biskupa Roberta Barrona: „To jest Ciało moje” (Wezwanie do przebudzenia eucharystycznego). W swoich uwagach wstępnych biskup Barron opowiada trochę o powodach, dla których napisał tę książkę. Stwierdza on, że w ankiecie zatytułowanej „Forum ławek” tylko 1/3 respondentów przyznała, że wierzy w rzeczywistą obecność Jezusa w Eucharystii. Większość uważa, że elementy eucharystyczne, takie jak chleb i wino, są jedynie symbolami obecności Jezusa w Eucharystii, a nie Jego żywej obecności. Jakże smutne jest uświadomienie sobie, że wielu katolików nie wierzy w rzeczywistą obecność Jezusa. Stąd wyszła potrzeba, aby biskup Barron napisał tę książkę. To był też powód, dla którego podzieliliśmy się nią z obecnymi dzisiaj członkami SNR w celu medytacji i wspólnej dyskusji.

Podczas naszego spotkania gratulacje zostały również złożone dla Jean Wesołowski, z parafii Najświętszej Maryi Panny Męczennicy w Parku Schillera w stanie Illinois, która otrzymała tytuł „Kobiety Roku”. Zaszczyc ten został przyznany Jean w podziękowanie za lata SŁUŻBY W KOŚCIELE – najpierw u św. Marii Goretti, a teraz u św. Beatrycze. Dziękujemy za wiele pełnych miłości sposobów dbania o środowisko w waszej parafii!

Gratulowaliśmy również Marii Dubiel, która otrzymała wyróżnienie za 50 lat POSŁUGI KATECHETYCZNEJ w różnych parafiach – św. Władysława, św. Ferdynanda, a teraz św. Konstancji. Jesteśmy bardzo wdzięczni za wieloletnią postugę w różnych parafiach.

Jesteśmy bardzo dumni z Was i z tego, jak na

wiele sposobów szerzycie i niesiecie ducha Świętej Rodziny tym, którzy was otaczają. Niech Bóg nadal wam błogosławi!

Na zakończenie naszego spotkania wszyscy członkowie SNR oraz siostry, które brały udział w spotkaniu zostali zaproszeni do kaplicy, gdzie odmówiliśmy wspólnie różaniec w intencji pokoju na świecie. Była również możliwość skorzystania z sakramentu pojednania, a na koniec uczestniczyliśmy we Mszy Świętej, którą sprawował ks. Paul Sims CR – wspólnie dziękując Bogu za wiele błogosławieństw tego dnia!

Od lewej: s. Patricia Ann Koschalke, s. Mary Kevin Hanek i koordynatorka SNR w Rejonie Środkowo-Zachodnim s. Michael Marie Franzak z członkami SNR w Des Plaines podczas październikowego spotkania

Od lewej: s. Clare Marie Kozicki, s. Lucille Madura i s. Vriginia Zielinski podczas spotkania w październiku z członkiniami SNR w Des Plaines

Nazaret - to powołanie do głoszenia
Królestwa przez przemienione życie.
Matka Maria Teresa Jasionowicz

Niezwykłe spotkanie z papieżem Franciszkiem Rejon Wielkich Jezior – Pittsburgh

Członkowie SNR w Cleveland w stanie Ohio, Erie w Pensylwanii i Pittsburghu w Pensylwanii nie chcieliby niczego bardziej niż podróży do Rzymu, aby odwiedzić klasztory i miejsca związane z naszą ukochaną Matką Franciszką Siedliską i oczywiście zobaczyć i otrzymać błogosławieństwo od papieża Franciszka. Ponieważ nie jest to możliwe, s. Madeleine Rybicki, koordynatorka tych trzech grup, zaaranżowała dla papieża Franciszka „przyjazd i wizytę” członków SNR (jak widać na zdjęciach poniżej). Wszyscy cieszyli się „obecnością” papieża Franciszka podczas świątecznych spotkań w każdym z tych obszarów. Zdjęcia ukazują prawdziwe szczęście i radość, które były tak namacalne wśród członków SNR podczas tych spotkań.

S. Madeleine Rybicki ze zdjęciem papieża Franciszka, który „odwiedził” członków SNR podczas ich spotkania Bożonarodzeniowego

Członkowie SNR w Pittsburghu w Pensylwanii. „Jeśli nie możemy pojechać do Rzymu, aby zobaczyć się z papieżem – papież przyjechał do Pittsburgha – do nas”.

Na 6 kwietnia 2024 r. zaplanowano jednodniowe popołudniowe rekolekcje dla członków SNR w Erie, w Pensylwanii. Ksiądz Larry Smith będzie przewodniczył sesjom zaplanowanym na ten dzień. Członkowie SNR będą mieli okazję skorzystać z sakramentu pojednania oraz wspólnej modlitwy różańcowej. Będzie też czas na osobistą refleksję i wspólny posiłek. Członkowie SNR będą mieli możliwość zakończenia dnia uczestnictwem w Eucharystii.

Członkowie SNR i członkowie rodzin na przyjęciu Bożonarodzeniowym z papieżem i św. Mikołajem w Domu Spokojnej Starości Breckville of Oaks.

Nazaret - to miejsce, gdzie Bóg w Jezusie
przyodziewa nas w szatę zbawienia.
Matka Maria Teresa Jasionowicz

Prowincja Ducha Świętego, Australia

Rok powstania: 1986
 Dyrektorka: s. Rita Marie Apura
 Siostry odpowiedzialne za grupy: 2
 Grupy: 2
 Członkowie: 39
 Kobiety: 28
 Mężczyźni: 11
 Pary małżeńskie: 7
 Dzieci Nazaretu: 4

Jedno w Bożej Rodzinie

Biblia opisuje niebo jako miejsce wypełnione Bożą obecnością. Takie było właśnie spotkanie 18 listopada 2023 roku, czyli spotkanie Sióstr, członków i przyjaciół jako jednej rodziny; czas radosny i błogosławiony. Tego dnia Stowarzyszenie Najświętszej Rodziny w Australii poszerzyło się o 6 nowych członków: mnie i mojego męża Sumana, Henrykę Ogrodniczek, Mary Anne Xuereb, Linde Dessa i Mary Jacintha Allegaacoon.

Z wielką radością spotkałyśmy się z Matką Generalną Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu, s. Angelą Marie Mazzeo oraz s. Speraną Grzebielec, koordynatorką generalną SNR, które przybyły z Rzymu na wizytację generalną, aby doświadczyć piękna naszej Prowincji Ducha Świętego i „Ziemi tam na dole”.

Cieszyliśmy się, że nasza

rodzina była świadkiem, jak zostaliśmy z mężem przyjęci i powitani jako nowi członkowie Stowarzyszenia. Poczuliśmy głęboki pokój i radość, bo jest to dowód obecności Boga w życiu naszym i naszych dzieci. Był to dla nich przywilej i szczyt móc uczestniczyć w takim wydarzeniu, które z pewnością zawsze będą wspominać jako cenne.

Podobnie jak wielu innych, którzy idą po drogach życia, różne wyzwania i próby, które nas spotykają, z pewnością są nieco łatwiejsze, ponieważ zawsze stawiamy Jezusa w centrum naszego życia. Mieliśmy i nadal mamy niesamowitych, życzliwych i pełnych serdeczności ludzi, którzy wspierają nas i modlą się za nas. Za to jestem im naprawdę wdzięczna!

Wierzę, że relacje są ważną częścią życia - niezależnie od tego, czy ktoś jest częścią rodziny, kręgu przyjaciół, kolegą z pracy czy też kimś, ko-

go spotykamy raz w życiu, nieprzypadkowo, ale jako dar. Każdego dnia wszyscy mamy okazję pomagać innym. Możemy to robić, obdarzając się nawzajem życzliwością lub modlitwą, albo okazując im Bożą miłość poprzez nasze słowa i czyny. Cokolwiek zdecydujesz się zrobić, rób to z sercem pełnym wdzięczności. To właśnie staramy się czynić i tak żyć każdego dnia.

Właśnie dlatego moje serce jest wdzięczne, gdy wspominam 18 listopada, kiedy moja rodzina zapragnęła uczestniczyć w naszej ceremonii przyjęcia. Moja rodzina doświadczyła miłości Boga, która płynie ze spotkania z Siostrami i innymi członkami Stowarzyszenia oraz dzięki spędzeniu czasu na modlitwie i wspólnej Eucharystii.

Ponieważ nasza historia i podróż trwa nadal, doświadczenie naszego dzieciństwa, pamięć o naszych rodzicach, którzy prowadzili nas i wychowywali w pełnym miłości i wiary środowisku, jest rzeczywiście darem od Boga.

Dziękuję s. Ricie i wszystkim Siostram ze Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu za przyjęcie, prowadzenie i wspieranie nas. Modlę się, abyśmy razem mogli prawdziwie szerzyć Królestwo Bożej Miłości w naszej własnej rodzinie i docierać do tych, którym Bóg nas powierzył. Dziękujemy za modlitwę za nas i zapewniamy o naszej modlitwie!

Colette Coelho

Nazaret - to Wcielenie Jezusa,
które dokonuje się ciągle,
lecz wymaga naszej zgody.

Matka Maria Teresa Jasionowicz

Witnessing the Joy

In the hallowed halls where light does dance,
The Holy Family welcomes with open arms,
Six new Associates join, a joyous trance,
As love and warmth unfurl like sacred charms.

A tapestry woven with threads of grace,
Each new member a vibrant hue,
In this sacred space, a harmonious embrace,
A family grows, both old and new.

Beneath the arches of camaraderie,
Laughter echoes, a sweet melody,
As bonds are forged, a divine decree,
A tapestry of prayer and togetherness,
a symphony.

In the heart of service, a shared devotion,
Guided by faith, a sacred emotion,
Welcoming souls with a gentle notion,
To build a legacy, an eternal promotion.

Eyes sparkling with hope, hearts intertwined,
As the Holy Family expands its kind,
A celebration of love, a unity bind,
In the sanctuary of joy, all worries behind.

Through the corridors of compassion we roam,
With every step, a sense of home,
New associates find solace to comb,
In the embrace of love, they have a room.

I witness the joy, a celestial sight,
As the Holy Family glows in the light,
A tapestry woven, pure and bright,
Welcoming six new members, my heart ignites.

By: Sr. Rita Marie Apura

Nazaret - to Bóg w człowieku i człowiek w Bogu.

Nazaret - to niebo na ziemi - w Jezusie.

Nazaret - to mowa Miłości.

Matka Maria Teresa Jasionowicz

Prowincja Jezusa Dobrego Pasterza, Francja, Europa

Rok powstania: 1991
 Dyrektorka: s. Luiza Chrzastowska
 Siostry odpowiedzialne za grupy: 1
 Grupy: 1
 Członkowie: 38
 Kobiety: 22
 Mężczyźni: 16
 Pary małżeńskie: 16
 Dzieci Nazaretu: 15

Jesteśmy jak rodzina

O Stowarzyszeniu Najświętszej Rodziny dowiedzieliśmy się dzięki polskiej szkole w Paryżu i koloniom w „Emaus”, organizowanym przez Siostry Nazaretanki. Wkrótce potem zaczęliśmy uczęszczać na spotkania wspólnoty, a w czerwcu tego roku złożyliśmy przyrzeczenie i zostaliśmy jej pełnoprawnymi członkami.

W Stowarzyszeniu jesteśmy wszyscy jak rodzina – wspólnota ludzi gotowych całym swoim życiem służyć Bogu i Kościołowi.

Uczestniczymy regularnie w spotkaniach formacyjnych, gdzie wspólnie się modlimy, dzielimy słowem Bożym, rozmawiamy na tematy wiary oraz życia małżeńskiego i rodzinnego. Pomagamy sobie wzajemnie i wspieramy się modlitwą. Staramy się naśladować Świętą Rodzinę w codziennym życiu i robić coś dobrego dla innych. Chętnie spędzamy razem czas, zawiązujemy przyjaźnie między rodzinami,

a dzięki naszej różnorodności możemy się uzupełniać i służyć sobie tym, co każdy z nas otrzymał od Boga.

Bardzo ważne jest dla nas, że dzięki przynależeniu do Stowarzyszenia pogłębiany naszą wiarę i wiedzę o słowie Bożym, poszukujemy Boga w swoim życiu, a nasze dzieci wznoszą w środowisku, w którym wyznawane są te same wartości, mało popularne w dzisiejszym świecie, jak życie wiarą na co dzień, odpowiedzialność czy patriotyzm.

Joanna i Rafał Paszkowscy

Siła modlitwy

25 czerwca 2023 roku to był dla naszej rodziny piękny dzień. Złożyliśmy przyrzeczenie, wstępując tym samym do Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny.

Nasze początki sięgają 10 lat wstecz, kiedy zostaliśmy zaproszeni na spotkanie rodzin, bo sami właśnie zakładaliśmy rodzinę. Uczestniczyliśmy w spotkaniach i konferencjach, zawsze witani i przyjmowani tak serdecznie, jak w domu rodzinnym. To dzięki tym spotkaniom i rozmowom staramy się naśladować życie Najświętszej Rodziny.

Kiedy naszą rodzinę doświadczyła choroba, padły pytania „Dlaczego my?”. Szukając pocieszenia i wsparcia, podzieliłam się tą informacją z naszymi Siostrami Nazaretankami, które zapewniły mi o modlitwie. Informacja szybko dobiegła do

rodzin. Siła modlitwy stała się wielka, a choroba przestała postępować.

Na jednym ze spotkań otrzymaliśmy propozycję złożenia przyrzeczenia. Nikt nie zmuszał nas i nie naciskał na podjęcie jakiegokolwiek decyzji. Długo z mężem rozmawialiśmy, ale oboje wiedzieliśmy, że łaska, jaką otrzymaliśmy i siła pochodzą z modlitwy do Świętej Rodziny.

Dzisiaj już sami jesteśmy pełnoprawnymi członkami Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny i chcemy

my wzmacniać swoją modlitwą innych potrzebujących tej łaski.

Agnieszka i Tomasz Sobierajscy

Nazaret to nasz dom

2014 rok zmienił nasze życie. Po pielgrzymce do Medjugorie wiedzieliśmy, że trzeba nasze życie zmienić o 180 stopni. Wiedzieliśmy, że bez wspólnoty nie damy rady wzrastać i trwać w wierze. Poszukiwanie trwało kilka miesięcy, a wybór okazał się finalnie oczywisty. Nasza najstarsza córka Kamila jeździła na kolonie ze Stowarzyszeniem Najświętszej Rodziny, a pragnienie jej powrotu do Emaus było dowodem, że dzieje się tam coś dobrego.

Do wspólnoty również przypadkowo w tym samym czasie zaprosiła nas nasza znajoma, i już wiedzieliśmy, że wybór jest tylko jeden i z pewnością okaże się owocny. Duch Święty ewidentnie wskazał nam wspólnotę. We wrześniu 2016 roku nasza rodzina narodziła się na nowo, zaczęliśmy regularnie spotykać się jako przyjaciele SNR.

Pan Bóg w swojej miłości podarował nam prawdziwych przyjaciół, nam i naszym czworgu dzieciom. Życzliwość, entuzjazm i przede wszystkim modlitwa Sióstr Nazaretanek, księży, którzy nam posługują oraz całej wspólnoty za nasze dzieci jest dla nas zbawienna. Czujemy się bez-

piecznie, ogromny ciężar odpowiedzialności jakby się ulotnił.

W czerwcu 2023 roku oficjalnie przystąpiliśmy do SNR. Trwanie we wspólnocie rodzinnej stworzyło nam warunki do wzrastania duchowego, dzieci nawiązały wspólnotowe, wartościowe przyjaźnie, które pomagają im w pokonywaniu problemów dorastania. My motywujemy się w modlitwie, wspieramy się na drodze wiary, dopingujemy, czasem upominamy. Jest to niezwykle cenne, gdyż wiemy, że kieruje tym miłość i dobro wobec drugiego człowieka. Nawiązaliśmy niesamowite, autentyczne relacje. Wiemy, że między rodzinami możemy na siebie liczyć i że w najtrudniejszych momentach otrzymamy pomoc fizyczną i duchową, że gdy potrzebna jest modlitwa, otrzymujemy ją natychmiast i z ogromną mocą.

Aneta i Paweł Chudzik

Nazaret - to odwieczne wsłuchiwanie się Boga w bicie serca człowieka.

Matka Maria Teresa Jasionowicz

Prowincja Najświętszego Imienia Jezus, Warszawa, Polska

Rok powstania: 1996
 Dyrektorka: s. Michaela Pietrzak
 Siostry odpowiedzialne za grupy: 18
 Grupy: 17
 Członkowie: 253
 Kobiety: 144
 Mężczyźni: 109
 Pary małżeńskie: 106
 Dzieci Nazaretu: 176

Podążając za Panem jak uczniowie

„Droga ucznia” to temat, który nam towarzyszył w czasie zimowych rekolekcji dla rodzin, a który dobrze pokazuje dynamikę, w jakiej znajduje się SNR prowincji warszawskiej. Jesteśmy nie-

ustannie w drodze, w szkole Świętej Rodziny, która nas prowadzi do świętości.

Rekolekcje, które udało się przeprowadzić w 2023 roku, a było ich 10 serii (zima i lato) oraz

różne wydarzenia weekendowe, pokazują, jak ważna jest formacja małżeństw, rodzin i osób pojedynczych. Doświadczamy wielu łask, wzruszających spotkań, które są owocem wspólnej modlitwy przy ikonie Świętej Rodziny oraz relikwiach bł. Sióstr Nazaretanek, z którymi nieustannie peregrynujemy.

Wykorzystując zdobyte doświadczenia oraz wnioski po międzynarodowym spotkaniu SNR w Rzymie w czerwcu 2022 r., podjęliśmy refleksje we wszystkich wspólnotach lokalnych nad tym, czym jest wspólnota i jak ją tworzyć. Wnioski z tych spotkań wykorzystujemy do kolejnych działań, by nasze wspólnoty stawały się coraz piękniejszym obrazem Kościoła, wspólnoty miłości.

Trwanie na drodze ucznia Pana mobilizuje nas, zarówno członków, jak i siostry, by nie zatrzymywać się na swoich sprawach, ale podejmować stale trud wychodzenia do drugiego człowieka. Staramy się czynić to w swoich środowiskach, dzieląc się swoim czasem, sercem, świadectwem życia poprzez pomoc drugiemu, prowadzenie kursu dla małżonków czy dzielenie się świadectwem w parafiach.

Dzielimy się świadectwami, które są żywym obrazem tego, co dzieje się w warszawskim SNR.

s. Michaela Pietrzak

Piękny czas razem

W tym roku po raz pierwszy wyjechaliśmy na rekolekcje z dziećmi. Bardzo podobała nam się atmosfera na rekolekcjach, chociaż pierwsze dni były dla nas bardzo trudne. Kilka dni przed rekolekcjami spotkało nas smutne doświadczenie. Zmarło nasze jeszcze nienarodzone dziecko i ko-

nieczna była interwencja lekarzy, aby ratować zdrowie i życie mamy. Oboje bardzo to przeżywa-
liśmy, co sprawiło, że w pierwszych dniach reko-
lekcji pokłóciliśmy się. Wydawało nam się, że
tylko z nami jest coś nie tak, a wszyscy wokół wy-
glądają pięknie i żyją w pokoju. W grupie dziele-

nia wyprowadzono nas z błędu, mówiąc, że inni
też się czasami kłócą i sprzecają, także podczas
tych rekolekcji.

Piękne było obserwowanie obecnych tam ro-

dzin, jak rozmawiają ze swoim potomstwem, jak
wspaniale radzą sobie z dużą liczbą dzieci. Dzięki
rozmowom z innymi małżeństwami zrozumieli-
śmy, że inne dzieci, szczególnie chłopcy, są czy by-
li, będąc w wieku naszych pociech, tak samo
aktywni. Bardzo potrzebny był nam czas z Panem
Jezusem sam na sam w ciszy. Było to możliwe
dzięki Siostrze Nazaretankom, które opiekowały
się dziećmi, organizując im różne wartościowe za-
jęcia, zabawy i aktywności. Bardzo cenimy sobie
też popołudniowy czas wolny, bo mogliśmy pobyć
ze sobą i dziećmi.

Rekolekcje to był piękny czas spędzony razem.
Bardzo doceniamy wsparcie otrzymane od innych
osób, które opowiedziały nam o swoim doświad-
czeniu w sytuacji straty dziecka. Wspaniałą at-
mosferę tworzą Siostry Nazaretanki. Są one
prawdziwymi przyjaciółmi rodziny.

Aneta i Maciej

NASZA DROGA DO ADOPCJI

Historia naszego małżeństwa od początku nie
była zwyczajna. Chcemy tutaj jednak opowiedzieć
o tym, jak dojrzewaliśmy do adopcji.

Z tą decyzją czekaliśmy bardzo długo. Mieli-
śmy różne przemyślenia, łącznie z tymi nieko-
niecznie zgodnymi z nauką katolicką (zapewne
wiecie, co mamy na myśli). „Tacy to z nas katoli-
cy...” – myśleliśmy sobie. Pan Bóg miał jednak, na
szczęście, własny plan co do nas. Chyba lepszy,
bo, uprzedzając fakty, mamy dziś pięcioro dzieci.

A więc było to tak:

Pojechaliśmy do Białegostoku do pewnego
znanego profesora, który potraktował nas, można
by powiedzieć, „niefajnie”. Ja się rozplakałam,
a Andrzej powiedział: „Wystarczy tego, to jest ten
moment”. Rozmawialiśmy na temat adopcji nie-
jednokrotnie, ale ja potrzebowałam czasu. Mia-
łam mnóstwo obaw, przede wszystkim, czy
zdołam pokochać to dziecko. Bardzo chciałam być
w ciąży i urodzić własne dzieciątko. Tyle wyplaka-
nych łez, a Pan Bóg jak to ON, wie lepiej. Dzisiaj
wiemy, że WIE LEPIEJ i dziękujemy Mu za nasze
córki.

11 maja w naszą 9. rocznicę ślubu urodziła się
KINGA. Dla nas to był genialny plan, nikt by lepiej
tego nie wymyślił jak ON, nasz Bóg. Natomiast
w piątą urodziny Kingi przyjechali Dziadek i Bab-
cia (rodzina zastępcza, w której była wcześniej
Kinga) i przywieźli ze sobą malutką Anastazję,

która urodziła się 6 stycznia. Bardzo ją pokochaliśmy.

24 lutego 2022 r. Rosja napadła na Ukrainę. W odruchu serca zadeklarowaliśmy w CARITASIE chęć przyjęcia uchodźców pod nasz dach. Kilka dni później przyszła refleksja: „A w Polsce nikt nie potrzebuje pomocy?” Poszliśmy do Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie, gdzie usłyszeliśmy, że należy przejść stosowne szkolenia. Tak zostaliśmy rodziną zastępczą.

Pierwszych chłopaków (bracia Eryk i Kordek) pracownicy Centrum przywieźli nam jeszcze przed zakończeniem szkolenia. Byli u nas krótko, tylko trzy miesiące. Po tym czasie wyrokiem sądu wrócili do rodziców. Po wakacjach 1 września dostaliśmy telefon: „Malutka 5-miesięczna Luiza potrzebuje pomocy”. Znowu pytanie, czy dam radę – takie maleństwo, Andrzej ciągle pracuje. Po nieprzespanej nocy i przeczytaniu pewnego zdania o. Pio: „Spełniając wolę innych, powinniśmy zdawać sobie sprawę, że spełniamy wolę Boga, która zostaje nam ukazana w woli naszych przełożonych lub naszego bliźniego”, zdałam sobie sprawę, że spełniam wolę Bożą. Zaufałam Bogu, Lusiu jest z nami, a my wszyscy bardzo ją pokochaliśmy. 27 listopada znowu był telefon do męża: „Pomocy potrzebują 3-letnia Barbara i 5-letni Antoni”. Pan Bóg po raz kolejny otworzył nasze serca. Przyjęliśmy i tych dwoje. Czasem jest ciężko, ale skoro uznaliśmy, iż ON, nasz BÓG, wie lepiej, to co będziemy się opierać. Wiadomo, dzieci są po różnych przejściach, nie będzie łatwo. Ale parafrazując św. Jakuba „Miłość bez uczynków martwa jest” (por. Jk 2,26).

Ela i Andrzej

Kurs dla małżonków „Blżej siebie”

Wielką dla nas radością jest zapoczątkowany jesienią 2022 r. nowy kurs dla małżonków w każdym wieku, który jest naszym „autorskim, SNR-owym dziełem”. O takiej formule marzyliśmy od początku, czyli od 2017 r., kiedy po raz pierwszy prowadziliśmy takie spotkania. Pragniemy stworzyć kurs w duchowości Świętorodzinnej, który będzie łączył treści ludzkie i duchowe, a jednocześnie pokazywał wzór dla każdej pary w relacjach Najświętszej Rodziny z Nazaretu.

To, co stworzyliśmy wspólnie z innym małżeństwem oraz z siostrami, to 4-tygodniowy kurs poświęcony komunikacji w małżeństwie. Tematyka dotyka nie tylko podstawowych zasad porozumiewania się małżonków. Poruszamy kwestie trudności w relacjach wynikających z różnic płciowych czy z naszych temperamentów. Mówimy o naszych emocjach, które często są efektem zaspokojonych lub niezaspokojonych potrzeb. W końcu pokazujemy, jak konkretnie radzić sobie z różnymi codziennymi konfliktami. Trzy pierwsze konferencje przeplatane są wieloma ćwiczeniami, na które zwracają uwagę uczestnicy, podkreślając ich konkretność i odniesienie do życia codziennego. Ostatnią konferencję, połączoną z medytacją

tekstu biblijnego o znalezieniu Jezusa, z adoracją Najświętszego Sakramentu oraz aktem zawierzenia małżonków Świętej Rodziny, prowadzą Siostry Nazaretanki.

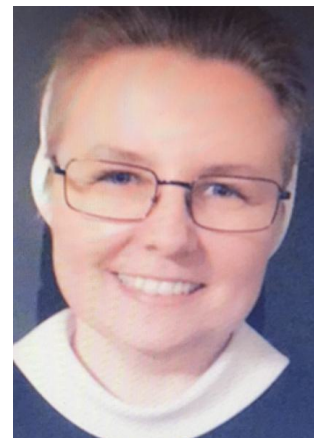
Tylko w 2023 r. odbyły się dwa kursy w dwóch parafiach w Lublinie, a także dwie wersje weekendowe, w których wzięło udział ok. 50 par małżonków.

Bożenka i Janusz Malcowie

Prowincja Najświętszego Imienia Maryi, Kraków, Polska

Rok powstania: 2000
 Dyrektorka: s. Elżbieta Kuczmarśka
 Siostry odpowiedzialne za grupy: 9
 Grupy: 13
 Członkowie: 109
 Kobiety: 66
 Mężczyźni: 43
 Pary małżeńskie: 42
 Dzieci Nazaretu: 99

Wydarzenia formacyjne SNR w Prowincji Krakowskiej

Miniony rok to dla naszej prowincji czas wizytacji Matki Generalnej i wybór nowego Zarządu Prowincjalnego. Przy tej okazji Matka Angela Marie Mazzeo wraz s. Speranzą Grzebielec odwiedzi-

ły niektóre wspólnoty SNR. Spotkaniom tym towarzyszyła wspólna modlitwa, dzielenie się wiarą i atmosfera radości.

„Żyć mocą Ducha Świętego” to temat przewodni roku formacyjnego rodzin we wspólnotach SNR. Tematyka roku zaprasza do otwarcia naszych serc i do uważności na działanie Ducha Świętego. Jan Paweł II w encyklice *Dominum et Vivificantem* przypomina, że droga Kościoła przebiega przez serce człowieka, gdyż tam jest ukryte owo miejsce, w którym dokonuje się zbawcze spotkanie z Duchem Świętym. Tam też doświadczamy Go jako Ducha Prawdy i jednocześnie jako Para-

kleta niosącego pocieszenie, będącego Rzecznikiem i Orędownikiem, który nie przestaje być Stróżem nadziei w sercu człowieka (por. DV, 67).

W tym roku zorganizowano trzy serie rekolekcji dla rodzin, gdzie podejmowano refleksję nad otwarciem naszych serc na działanie Ducha Świętego. Pierwsza seria to rekolekcje zimowe w Zakopanem. Poprowadziła je s. Jolanta Olczyk. Były to rekolekcje *lectio divina*. Rodziny miały czas na medytację, modlitwę słowem Bożym, ale też na poznawanie nowych rodzin, odpoczynek od codziennego zabiegania. Druga seria to rekolekcje letnie rodzin w Warzenku: „Od pustyni do ogrodu – rozwój życia w Duchu Świętym”. Natomiast trzecia seria rekolekcji rodzinnych odbyła się w październiku w Licheniu i dotyczyła tematu: „Duch Święty działający w liturgii i sakramentach Kościoła”. Rekolekcje poprowadziły s. Katarzyna Gizicka i s. Karolina Ostopinko (siostry jadwiżanki

wawelskie), zajmujące się katechumenatem dorosłych. Był to bardzo owocny czas, który pozwolił zgłębić bogactwo darów Bożych udzielanych w sakramentach oraz uświadomić sobie moc działania łaski Bożej w nas.

Niektóre rodziny nie mają możliwości wyjechać razem na rekolekcje, stąd organizujemy rekolekcje weekendowe w Adwencie i w Wielkim Poście, gdzie osobno kobiety i mężczyźni mogą spędzić czas na modlitwie, gdy sytuacja życiowa nie pozwala im wyjechać razem. W tym roku odbyły się dwie serie rekolekcji dla kobiet i dwie dla mężczyzn. Rekolekcje adwentowe odbyły się w Gdańsku i podjęto temat ośmiu błogosławieństw, a wielkopostne były w naszym domu w Olsztynie i dotyczyły wartości chrześcijańskich w małżeństwie.

Naszą radością są także nowo przyjęci członkowie. W tym roku w szeregi członków SNR wstąpiło 10 osób, dwa małżeństwa i sześć osób indywidualnych.

Staramy się także dbać o spotkania Sióstr posługujących wspólnotom SNR. Jak co roku, tak i w tym odbyło się jedno spotkanie dla Sióstr. Miało ono miejsce w Zakopanem. Spotkałyśmy się, by wspólnie modlić się oraz móc podzielić się radościami i trudnościami posługi rodzinom.

Nazaret - to radość przeżywania Boga w sobie.

Matka Maria Teresa Jasionowicz

Prowincja Maryi z Nazaretu, Filipiny

Rok powstania: 2007
 Dyrektorka: s. Mary Michael Banquil
 Siostry odpowiedzialne za grupy: 8
 Grupy: 8
 Członkowie: 98
 Kobiety: 76
 Mężczyźni: 22
 Małżeństwa: 14
 * Dane za rok 2022

Radości i wyzwania dla nowych członków SNR

Po prawie dziesięciu latach istnienia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu w Cardona, Rizal Luzon na Filipinach, rozpoczęło swoją działalność Stowarzyszenie Najświętszej Rodziny przy domu zakonnym Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

16 lipca 2023 r. przyjęto 12 członków do Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny. Przez 10 kolejnych miesięcy w każdą trzecią niedzielę miesiąca odbywały się przygotowania, które zakończyły się pomyślnie obrzędem przyjęcia. Siostra Greta Ma-

rie Gallo, Przełożona Prowincjalna Prowincji Maryi z Nazaretu wraz z s. Mary Michael Banquil, Asystentką Przełożonej Prowincjalnej i Dyrektorką Stowarzyszenia, serdecznie przyjęły nowych członków.

Radością jest to, że nowi członkowie Stowarzyszenia są aktywni, kontynuując wiernie uczestnictwo we wspólnych modlitwach, takich jak modlitwa do Świętej Rodziny, nowenna, różaniec i inne nabożeństwa. Członkowie przychodzą do kaplicy Sióstr około godziny 15:00, aby rozpocząć swoje modlitwy od koronki do Bożego Miłosierdzia. Modlitwa trwa około godziny codziennie od poniedziałku do piątku.

Przede wszystkim wyzwaniem dla wszystkich jest wytrwałość i wierność jako członków Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny. Wszystkie te wyzwania są w rękach Boga. Wierzymy w wolę Bożą i że w Nim wszystko jest możliwe. Modlimy się o łaskę Bożą na te wszystkie wyzwania.

Nowi członkowie w Bohol

Innym sposobem podtrzymywania ich aktywności jest cotygodniowa peregrynacja obrazu Świętej Rodziny od jednej rodziny naszych członków do drugiej. Święta Rodzina pozostaje przez tydzień w domu danej osoby. W ten sposób mogą oni się modlić się jako jedna rodzina, oddając cześć Świętej Rodziny z Nazaretu.

„Módlmy się wspólnie, aby Królestwo Bożej miłości, które rozkwitło w Świętej Rodzinie, zakorzeniło się w naszych duszach”. (bł. Maria od Pana Jezusa Dobrego Pasterza)

Ta obietnica została spełniona! 9 kwietnia 2023 r. w Niedzielę Wielkanocną, gdy świętujemy radość i pokój Zmartwychwstania naszego Pana Jezusa, pierwsi nowi członkowie zostali przyjęci do Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny w Bohol. Dziękujemy Mu za ten dar!

Wyzwania, przed którymi stoją członkowie:

1) W jaki sposób inne osoby z rodziny członka SNR mogą być zachęcane do uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej?

2) Jak można pomagać duchowo innym rodzinom? Plan poszukiwania par, które nie są jeszcze małżeństwem, aby mogły przyjąć sakrament małżeństwa. Inne sakramenty potrzebne innym członkom rodziny, takie jak chrzest i bierzmowanie.

3) Jak młodzież może być zaangażowana w działalność Kościoła?

Prowincja Bł. Męczennic z Nowogródka, Białoruś

Rok powstania: 2009
 Dyrektorka: s. Marianna Aleszczyk
 Siostry odpowiedzialne za grupy: 4
 Grupy: 7
 Członkowie: 33
 Kobiety: 20
 Mężczyźni: 13
 Pary małżeńskie: 12
 Dzieci Nazaretu: 39

SNR Białoruś w 2023 r.

Dla SNR na Białorusi rok 2023 rozpoczął się od przyjęcia 4 nowych członków. Są to: Iryna i Andrej Hardynets z 4 dzieci oraz małżeństwo Kanstancin i Swiatlana Klachkou i ich 5 dzieci.

Spotkanie sylwestrowe w Nowogródku zgromadziło 70 osób. Było to 13 spotkanie noworoczne. Na comiesięczne spotkania zbierają się rodziny w Grodnie, Lidzie, Mińsku, Smarhon, Hlybokaje i Maladechna.

Rekolekcje letnie tradycyjnie zgromadziły nas w Nowogródku. Dobrze, że mamy to ciepłe miejsce, gdzie gromadzą nas nasze błogosławione Siostry Męczennice. W tygodniowych rekolekcjach letnich uczestniczyło około 80 osób. Już nawet miejscowy dom staje się za mały dla nas.

W sierpniu odbyły się „rekolekcje w drodze” dla par małżeńskich. 16 osób, pomimo trudności związanych z wizami i granicami, udało się na tygodniową pielgrzymkę do Medjugorje.

We wrześniu na nowo rozpoczęliśmy nasze spotkania formacyjne. Wtedy też odbyło się III Forum Nazaretu na Białorusi. Gromadzenie się na ogólnobiałoruskim spotkaniu SNR już staje się naszą tradycją.

Nasza białoruska wspólnota SNR szybko rozwija się także w Warszawie. W sierpniu 2023 roku rodzina Sidarenka (Anton i Wieranika) dołączyła do SNR. Nasza białoruska wspólnota w polskiej stolicy działa głównie wśród lokalnych białoruskich emigrantów. Od 2020 roku do Polski wyemigrowało około 300 000 Białorusinów.

Cały czas obserwujemy rozwój SNR na Białorusi. Prosimy o modlitwę za nas i pamiętamy o wszystkich członkach SNR na świecie.

s. Marianna Aleszczyk

Nazaret - to "przybliżyło się do was
Królestwo Boże".

Matka Maria Teresa Jasionowicz

Nazaret - to milczący zachwyt przed
objawioną w Jezusie Tajemnicą.
Matka Maria Teresa Jasionowicz

